

[Socialministeren.]

Hr. Peter Larsen var inde på, at venstre gerne ville være med til at udbygge folkepensionen. Over for venstre kvitterer jeg herfor, idet jeg samtidig konstaterer, at det var noget, samtlige repræsentanter ville være med til.

Dernæst vil jeg gerne sige, at venstre nåede jo i en ganske, jeg havde nær sagt uhyggelig grad at spredt tåge om det, man ville. Vi har jo tidligere en udtalelse fra venstre om, hvad det var, man ville. Vi har udtalelsen om, at man tilsigtede en tillægspension — det står i valgoplægget fra 1966, som jeg gerne vil citere:

„Venstre har peget på, at tiden må være inde til, at den nuværende tillægspension afløses af en alle omfattende almindelig tillægspension, som inden for visse grænser kan tilpasses den enkeltes hidtidige indkomst, ...“

Nu fik vi altså at vide, at det vil man ikke. Man vil have, at ATP skal hedde VTP, og så kommer det spændende indhold. Det skal være ensartet. Det skal være for alle. Det skal være værdifast. Det skal være på et højere niveau, end vi kender i dag, uden at der kommer store afgiftsbyrder, uden at de mindstbemidlede skal betale, og uden at der skal opbygges fonds. Se, dér får vi vel nok senere en forklaring, der bliver til at forstå, for dette regnestykke kan ikke gå op.

Der er sagt, at vi fra socialdemokratiets side ikke siger, at det er noget, der skal betales. Det har jeg klart sagt i min redegørelse, og jeg vil nu gerne sige til venstre: det, man foreslår, er noget, der skal betales. Det kan ikke nytte, at man foregøbler folk, at de kan få højere tillægspension, værdifast tillægspension, også de, der ikke har betalt dertil, uden at det skal koste penge og mange penge, det gælder særlig værdisikringen.

Man vil have betaling over skattebilletten. Jeg ved ikke, om det betyder, at man så samtidig vil fritage arbejdsgiverne for det bidrag, de nu betaler til ATP. Det vil i hvert fald være en oplagt urimelighed, for

dette bidrag er en del af en lønoverenskomst, altså opsat løn for de pågældende arbejdere.

Så blev der sagt, at der ikke var oplysninger nok i det oplæg, jeg var kommet med. Jeg har henvist til en betænkning, som er sprængfyldt med oplysninger, og som også bærer Peter Larsens signatur, så han har i hvert fald selv haft lejlighed til at stifte bekendtskab med oplysningerne og til også at skaffe sig flere, end han i og for sig har skaffet os andre.

Den vending blev brugt, at vi ville gennemføre en bidragsprocent, der var en 3-4 gange større end ATP-procenten. Det er jo forkert. En gennemsnitsindkomst betaler ca. 1 pct. til ATP, vi foreslår 2½. Efter min regnebog er det ikke 3-4 gange så meget.

Endvidere fik vi historien om grisen, der åd sit eget flæsk — fordi der ikke var til mere end en syvendedel af pensionerne i renteafkastet fra fonden. Det er forkert. Der er regnet med en dækning på ca. ¼ gennem fondens afkastning, og for så vidt man regner med en større procentdækning end de 4½ pct., som vi har regnet med, vil dækningen blive endnu større.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om de konservatives udtalelser og om deres forslag. Jeg tror ikke, at vi behøver at gå alle disse folks betragtninger igennem; jeg tror, det er nok at sige, at hvis vi fulgte den fremgangsmåde, som de konservative har foreslået i deres fondsopbygning, ville vi få den til at smuldre væk på et tidspunkt, hvor der var behov for den. Det var jo hr. Poul Møller, der talte om, at regeringens fond formerer sig ud over sit balancepunkt. Rigtigt, og det må den gøre, fordi vi må tage hensyn til befolkningstilvæksten, og vi må tage hensyn til reallønsforbedringer, og det skal der skaffes dækning for igennem fonden.

Så kommer vi til de konservatives forslag, som jeg har nogle bemærkninger til. Jeg skal først sige, at jeg fik skitsen i går og derfor ikke har kunnet foretage større beregninger på den, men jeg har et par